

thesauro profert mala. Hoc superiori iungendum est. Quomodo bonus homo non profert mala, nec malus bona: sic non potest Christus mala, nec diabolus facere bona. Et hoc in Christum & Iudeos subauditur. Dico autem vobis. Ac si diceret, uerbum quod non edificat audientes, non erit absque periculo loquentis: quanto magis uos qui opera spiritus sancti calumniimini, dicentes opera Beelzebub? Uerbum ociosum. Ociosum uerbum est, quod sine utilitate loquentis & audientis dicitur: siue quod ratione & pietate caret, siue quod nec boni nec mali aliquid agit: reddet rationem, id est, animam suam. Et uerbis enim tuis iustificaberis, aut ex uerbis tuis condemnaberis. Id est, uel hic, uel in futuro. Per oris ergo locutionem dominus uniuersa, quae uel actu uel facto uel cogitatu de corde profertur, insinuat, quae magis quam hominibus dicta, nuda & aperta sunt oculis eius. Nam & n. oris est scripturarum, uerba pro rebus ponere. Vnde Psalmista: Dic, inquit, anima mea, salus tua ego sum. Et Ieremias: Non fuit uerbum, quod non ostenderem eis, quod utique rerum, & non uerborum. Chaldaei reuelauit arcana. Item Apostolus: Et nemo dicit dominum Iesum, nisi in spiritu sancto, pro eo ut diceret: Nemo dominum Iesum intellectu cernit, nemo uoluntate amplectitur, nisi per gratiam spiritus sancti.

Psalm. 34.
Sae. 93.

SABBATO POST
Pentecosten. Lucae III.

In illo tempore Surgens Iesus de synagoga, introiuit in domum Simonis, Socri

autē Simonis tenebatur magnis febris.

Et reliqua.

Cum uenisset Iesus in domum Petri, uidit socru eius iacētem & febricitantē, & tetigit manum eius, & dimisit eam febris. Hoc factum Marcus & Lucas narrant, priusquam de leproso dicāt. Sed nihil obstat narrandi diuersitas, ubi eadem res nunciatur, maxime cum Lucas historiæ scribat narrationē, sicut in capite superius dictum est: Surgens Iesus de synagoga, introiuit in domum Simonis. Matthæ⁹ uero ordinem mysterij secutus sit. Synagoga græce, de qua Iesus surgere dicitur, latine congregatio dicitur, quod proprium nomen Iudæorum populus tenuit. Ipsorum enim proprie synagoga dici solet, quamuis & ecclesia dicta sit: nostram autem apostoli nunquam synagoga dixerunt, sed semper ecclesiam: siue discernendi causa, siue quod inter congregationem, unde synagoga, & cōuocationem, unde ecclesia nomē accepit, distat aliquid, quod scilicet congregari & pecora solent, quorum & greges proprie dicimus: conuocari autem magis est utentiū ratione, sicut homines sunt. [Introiuit in domum Simonis.] Spiritually domus Simonis Petri, ecclesiam significat. Socrus, id ē, mater eius uxoris, cuius pater socer dicitur. Socrus ipsius Petri, synagogam significat, quam iacentem & febricitantem Iesus inuenit, id est, in litera legis & inuidia manentem, quæ in fine crederet, salutaris gentibus, ut est illud: Cum introierit plenitudo gentiū, tunc de Israel reliqui salui fient. Tenebatur magnis febris, et rogauerunt illum p[er] eā. Et stans super illā, imperauit febrī, & dimisit eā.]

Si uis à demonio (parum per superius ut textus eu-
gelij narrat) liberatū, moraliter animū ab immunda
cogitatione purgatū significare dixerimus, cōsequen-
ter fœmina febribus tēta, sed ad imperiū dñi curata,
carnē ostēdit à cōcupiscentiæ suæ feruore, p cōtinen-
tię p̄cepta frenatā. Omnis em̄ amaritudo & ira & in-
dignatio & clamor & blasphemia, spiritus immundi
furor est. Fornicationem uero, immunditiam, libidi-
nem, concupiscentiam malam, & auaritiā, quæ est si-
mulacrorum seruitus, febrem illecebrosæ carnis intel-
lige. [Et stans super illam, imperauit febrī, & dimisit
eam.] Queritur, cur tertio loco socrus Petri sanata?
Quia uxor in exordio mundi tertia errauit psona
siue qd synagoga ex tertio filio Noe (id est, Sem) orta
est, cuius figuram gerit. Sed dominus saluator noster
modo rogatus, modo ultro, curat ægrotos, ostendēs
contra peccatorum quoq; passiones, & precibus sem-
per annuere fideiū, & ea quæ ipse minime in se intel-
ligunt, uel intelligenda dare, uel etiam non intellecta
dimittere, iuxta quod Psalmista postulat: **Delicta q̄s**
intelligit. Ab occultis meis mūda me domine. Et cō-
tinuo surgēs, ministrabat illis. Naturale est fe-
bricitantibus, incipiente sanitate, lassescere, & ægrota-
tionis sentire molestiā. Verum sanitas, quæ domini
confertur imperio, simul tota redit. Non solum ipsa
redit, sed & tanto robore comitāte, ut eis continuo,
q se adiuuerāt, ministrare sufficiat, & iuxta leges tro-
pologiæ, membra quæ seruiant immūditæ ad inī-
quitatem, ut sacrificarent morti, seruiant iustitię in ui-
tā æternā. **Cū sol autē occidisset, om̄es qui ha-**
bebant infirmos varijs languoribus, duce-
bant illos ad Jesum. At ille singulis manus

Psalm. 13

imponens, curabat eos. Solis occubitus passione mortemq; significat illius, q; dixit: **Quādiu in mundo sum, lux sum mūdi.** Et sole occidēte, plures dæmoniaci, quā ante, plures quoq; sanātura agroti. **Quia** q; tēporaliter in carne uiuēs paucos Iudæorum docuit, calcato regno mortis, oībus per orbē gentibus fidei salutisq; dona transmisit. **Cuius ministris** quasi uitæ lucisq; præconibus, **Psalmista** canit: iter facite ei qui ascendit super occasum. **Super occasum** quippe dominus ascendit, quia unde in passione occubuit, inde maiorem suam gloriam resurgēdo manifestauit. **Et ibant autem dæmonia a multis,** clamātia & dicētia, quia tu es filius dei. **Et increpans,** nō sinebat ea loqui, quia sciebāt ipsam esse Christum.] **Dæmonia** filiū dei confitebantur, & attestante euāgelista, [sciebāt ipsū esse Christum,] **Quia** quem dies quadraginta ieiunio fatigatum diabolus hominē cognouerat, nec tentando ualebat, an dei filius esset, experiri, iam nunc per signorū potētiā uel intellexit, uel potius suspicatus est esse filium dei. **Non** igitur ideo Iudæis eum crucifigere persuasit, qā Christum, siue dei filium nō esse putauit, sed quia morte se illius nō præuidit esse damnādum. **Vere** enim de hoc mysterio à seculis abscondito dicit **Apostolus,** q; nemo principū huius seculi cognouit. **Si** enim cognouissent, nunquā dñm glorię crucifixissent. **Quare** aut dæmonia dominus de se loqui phibeat, **Psalmista** manifestat, q; ait: **Peccatori** autem dixit deus, quare tu enarras iustitias meas? &c. ne quis, dum prædicantem audit, sequatur errantem. **Improbis** autem magister est diabolus, q; falsā ueris sæpe permiscet, ut specie ueritatis, testimonium fraudis obtexat. **Alias** autem nō solum dæmo

Psalm. 69

r. Corin. 2

Psalm. 42

nes, qui inuiti confitebantur, iubentur silere de Christo: sed & illi, qui ab eo sanati sponte confiteri uolebāt, inuē ipsi apostoli, qui eum post resurrectionē toto orbe erant prædicaturi, ante passionem eius præcipiuntur omnino recitare de illo: ne diuina uidelicet maiestate prædicata, passionis dispensatio differretur: & dilata passione, salus mundi quæ per hanc futura erat, negaretur. Facta autem die egressus ibat in desertum locum. et turbæ requirebant eum. et uenerunt usque ad ipsum. et detinebāt illum. ne discederet ab eis. Si occasu solis, domini mors exprimitur saluatoris, quare non die redeunte resurrectio illius indicetur, q̄ manifesta luce à credentium turbis inquiritur, & in gentium deserto inuentus, ne abeat detinetur, maxime cum hæc prima sabbati, quo resurrectio celebrata est, egressio, questio, & inuentio cōtingerit. Quibus ille ait: Quia et alijs ciuitatibus oportet me euangelizare regnum dei. quia ideo missus sum. Et ut Marcus ait: Abijt in desertum gentium, ibiq; in suis fidelibus orabat, quia corda eorum per gratiam sui spiritus ad uirtutē oratiōis excitabat.

IN OCTAVA PEN-
tecostes. Iohan. III.

In illo tempore Erat homo ex pharisæis, Nicodemus nomine, princeps Iudeorum. Et reliqua.